Dosarul nr. 2-4263/2025
2-25146240-09-2-16102025

H O T Ă R Î R E
în numele Legii

02 decembrie 2025 mun. Bălți

Judecătoria Bălți, sediul Central
Instanţa compusă din:
preşedintele şedinţei, judecătorul Eugen Bejenaru
grefier Bîlici Natalia

examinând în sediul instanţei, în şedinţa de judecată publică pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Perciun Ecaterina împotriva *****, intervenient accesoriu Agenția Teritorială de Asistență Socială Nord-Nord-Vest cu privire la desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copiilor minori și încasarea pensiei de întreținere,

a c o n s t a t a t:

Argumentele participanţilor la proces:

La 16 octombrie 2025 Perciun Ecaterina, prin intermediul avocatului Dănoi Ion a înaintat în instanță cerere de chemare în judecată împotriva împotriva *****, intervenient accesoriu Agenția Teritorială de Asistență Socială Nord-Nord-Vest cu privire la desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copiilor minori și încasarea pensiei de întreținere

În motivarea cererii a indicat că, reclamanta cu pârâtul ***** a înregistrat actul de căsătorie la data de *****la Serviciul de Stare Civilă Bălți. În comun au doi copii minori-*****, născută la ***** și *****- născut la *****.

La o perioadă de timp de la momentul încheierii căsătoriei relațiile dintre părți sau înrăutățit. Traiul în comun cu pârâtul era însoțit de numeroase certuri. De mai mult timp, nu mai conveţuiesc împreună, copii se află cu reclamantă, de educația i întreținerea copiilor se ocupă doar reclamanta.

Toate încercările reclamntei de a păstra relațile de familie nu s-au încununat de succes. A ajuns la concluzia că nu mai este posibil să păstreze familia.

Invocă că de termen de împăcare nu mai are nevoie, deoarece toate încercărele reclamantei de a păstra relațiile de căsătorie nu au dat efectul scontat, cauză din care e nevoită să se adreseze cu prezenta cerere de chemare în judecată.

Solicită reclamanta desfacerea căsătoriei încheiate între Perciun Ecaterina și *****, încheiată la data de 05.06.2019, înregistrată de către Serviciul Stare Civilă Bălți. Determinarea domiciliului copiilor minori ***** și ***** cu mama, Perciun Ecaterina. Încasarea pensiei de întreținere pentru copii minori-*****, născută la ***** și *****, născut la *****, în mărime de 5000 lei pentru fiecare, din contul pârâtului *****, până la atingerea majoratului.

La data de 20 octombrie 2025 cererea de chemare în judecată înăintată de Perciun ecaterina împotriva ***** a fost acceptată spre exeminare în procedură contencioasă cu fixarea ședinței de pregătire pentru dezbateri. (f.d.13)

În şedinţa de judecată reprezentantul reclamantului, avocatul Dănoi Ion a susținut integral cererea de chemare în judecată, pe motivele de drept și de fapt indicate în cerere, solicitând desfacerea căsătoriei încheiate între Perciun Ecaterina și *****, încheiată la data de 05.06.2019, înregistrată de către Serviciul Stare Civilă Bălți. Determinarea domiciliului copiilor minori ***** și ***** cu mama, Perciun Ecaterina. Încasarea pensiei de întreținere pentru copii minori-*****, născută la ***** și *****, născut la *****, în mărime de 5000 lei pentru fiecare, din contul pârâtului *****, până la atingerea majoratului.

Pârâtul ***** în cadrul ședinței de judecată nu s-a prezentat, prin cererea depusă la 30.10.2025 a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa. Totodată, a indicat în cerere pârâtul că recunoaște parțial acțiunea înăintată de Perciun Ecaterina și anume în partea ce ține desfacerea căsătoriei și stabilirea domiciliului copiilor minori. Cât privește pretenția privind încasarea pensiei de întreținere, este de-acord să achite lunar suma de 2 000 lei, pentru fiecare copil.

La caz, instanţa de judecată reţine că potrivit art.206 alin.(1), (3) Cod de procedură civilă, părţile au dreptul să solicite instanţei judecătoreşti examinarea cauzei în lipsa lor şi remiterea copiei de pe hotărîre. Dacă partea solicită să-şi dovedească pretenţiile sau obiecţiile prin ascultarea celeilalte părţi, instanţa cere să se prezinte personal în faţa judecăţii. Dacă pîrîtul, înştiinţat legal despre locul, data şi ora şedinţei de judecată, nu s-a prezentat în judecată şi nu a comunicat instanţei motivul neprezentării sau dacă motivele sînt considerate de instanţă ca fiind neîntemeiate, sau dacă pîrîtul nu a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa, instanţa o examinează în lipsa acestuia.

Reprezentantul intervenientului accesoriu ATAS Nord-Nord-Vest, în cadrul ședinței nu s-au prezentat, prin cerere solicitând amânarea cauzei. (f.d.20)

Potrivit art. 205 alin. (3) Cod de procedură civilă, Dacă participanţii la proces au fost înștiințați legal despre locul, data şi ora şedinţei de judecată, iar instanţa consideră motivul neprezentării lor ca fiind întemeiat, judecata se amînă.

Astfel, reieșind din cererea înăintată de reprezentantul intervenientului accesoriu, instanța, a considerat motivul expus în cererea de amânare neînemait și a parcurs la examinarea cauzei în fond, în lipsa reprezentantului intervenientului accesoriu.

Având în vedere că pârâtul a solicitat examinarea cauzei în lipsă, instanţa de judecată a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia în baza materialelor anexate la dosar.

Aprecierea instanţei de fond:

Audiind explicaţiile participanților la proces, examinând probele administrate pentru dovedirea celor invocate şi raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează speţa, instanţa de judecată consideră că cererea de chemare în judecată înăintată de Perciun Ecaterina urmează a fi admisă parțial, din următoarele considerente.

Conform art.5 alin. (1) Cod de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.

Conform art.2 alin. (3) Codul familiei, relaţiile familiale sunt bazate pe următoarele principii: monogamie, căsătorie liber consimţită între bărbat şi femeie, egalitate în

drepturi a soţilor în familie, sprijin reciproc moral şi material, fidelitate conjugală, prioritate a educaţiei copilului în familie, manifestare a grijii pentru întreţinerea, educaţia şi apărarea drepturilor şi intereselor membrilor minori şi ale celor inapţi de muncă ai familiei, soluţionare, pe cale amiabilă, a tuturor problemelor vieţii familiale, inadmisibilitate a amestecului deliberat în relaţiile familiale, liber acces la apărarea, pe cale judecătorească, a drepturilor şi intereselor legitime ale membrilor familiei.
Conform art. 16 alin. 4 Codul familiei, relaţiile dintre soţi se bazează pe stimă şi ajutor reciproc, pe obligaţii comune de întreţinere a familiei, de îngrijire şi educaţie a copiilor.
Conform art. 33 alin. (2) Codul familiei, căsătoria poate înceta prin divorț (desfacere), în baza cererii unuia sau a ambilor soți ori a tutorelui soțului declarat incapabil.
Conform a art. 37 alin. (1-5) Codul familiei, dacă soţii au copii minori comuni şi nu au ajuns la un acord privind întreţinerea, educaţia şi domiciliul acestora sau în lipsa acordului la divorţ al unuia dintre soţi, cu excepţia cazurilor prevăzute la art.36 alin.(2) și a cazurilor în care căsătoria a fost desfăcută prin încheiere notarială, desfacerea căsătoriei are loc pe cale judecătorească. Desfacerea căsătoriei are loc pe cale judecătorească şi în cazurile cînd există acordul la divorţ al ambilor soţi, însă unul dintre ei refuză să se prezinte la organul stare civilă pentru soluţionarea problemei. (3) Instanţa judecătorească va desface căsătoria dacă va constata că convieţuirea soţilor şi păstrarea familiei în continuare sînt imposibile. (4) Dacă, în procesul examinării cererii de desfacere a căsătoriei, unul dintre soţi nu-şi dă acordul la divorţ, instanţa judecătorească va amîna examinarea cauzei, stabilind un termen de împăcare de la o lună la 6 luni, cu excepţia cauzelor de divorţ pornite pe motivul violenţei în familie confirmate prin probe. (5) Dacă măsurile de împăcare nu au dat efecte şi soţii continuă să insiste asupra divorţului, instanţa judecătorească va satisface cererea respectivă.
În cadrul examinării cauzei s-a stabilit că, ***** și Harabari (Perciun) Ecaterina au înregistrat căsătoria la data de *****la OSC Bălți.
Reieșind din cererea de chemare în judecată și probele administrate, se constată că relațiile conjugale între ***** și Perciun Ecaterina au eșuat din motivul neînțelegerilor între părți. Părțile sunt formal într-o relație de căsătorie, aceasta însă nu există de facto, așa cum părțile locuiesc separat, iar copii sunt în grija reclamantei.
Având în vedere aceste circumstanţe, instanţa are suficiente temeiuri de a considera că căsătoria între ***** și Perciun Ecaterina nu poate fi menţinută.
Potrivit art. 48 alin.2 al Constituţiei Republicii Moldova, familia se întemeiază pe căsătoria liber consimţită între bărbat şi femeie, pe egalitatea lor în drepturi şi pe dreptul şi îndatorirea părinţilor de a asigura creşterea, educaţia şi instruirea copiilor.
Astfel, pentru păstrarea unei familii este necesar consimțământul reciproc al ambilor soţi; în cazul de față, reclamanta Perciun Ecaterina prin înaintarea acțiunii de divorț și susținerea acesteia în instanță, nu dorește păstrarea familiei, invocând întreruperea de facto a relațiilor de familie și conviețuirea separată.
Instanța reține faptul că, cu toate că legislaţia internă prevede posibilitatea de a divorţa, art. 12 din Convenţie garantează dreptul persoanei divorţate de a se recăsători, fără a suferi restricţii nerezonabile din partea statului (F. c. Elveţiei, 18 decembrie 1987, nr. 11329/85).
De asemenea, guvernul susţinea, în esenţă, că recăsătorirea după un divorţ nu poate fi asimiliată cu o primă căsătorie. Curtea consideră că dacă legislaţia naţională permite

divorţul - ceea ce Convenţia nu cere, art. 12 garantează celui divorţat dreptul de a se recăsători fără a suferi, în materie, restricţii iraţionale.
Astfel, din considerentele menţionate, ținând cont de motivele de divorț invocate, instanţa de judecată ajunge la concluzia că buna convieţuire a soţilor şi păstrarea familiei în continuare sunt imposibile, din care motive căsătoria încheiată între ***** și Perciun Ecaterina, la OSC Bălți, urmează a fi desfăcută, deoarece neadmiterea divorţului ar însemna îngrădirea libertăţii soţilor, întrucât fiecare din aceştia trebuie să aibă dreptul de a cere desfacerea căsătoriei a cărei continuare a devenit imposibilă pentru ei.
Prin urmare, instanța va admite acțiunea depusă de Perciun Ecaterina împotriva lui ***** privind desfacerea căsătoriei.
La fel instanţa ajunge la concluzia încasării taxei de stat la înregistrarea divorţului, de la ambele părţi în cuantum egal.
Cu referire la cerința reclamantei Perciun Ecaterina cu privire la determinarea domiciliului copiilor minori, instanța relevă următoarele:
Potrivit art. 18 alin.(1) a Convenţiei internaţionale cu privire la Drepturile copilului, statele părţi vor depune eforturi pentru asigurarea recunoaşterii principiului potrivit căruia ambii părinţi au responsabilităţi comune pentru creşterea şi dezvoltarea copilului. Părinţii sau, după caz, reprezentanţii săi legali sunt principalii responsabili de creşterea şi dezvoltarea copilului. Aceştia trebuie să acţioneze, în primul rând, în interesul suprem al copilului.
În conformitate cu art. 27 alin.(1-2) din Convenție, statele părţi recunosc dreptul oricărui copil de a beneficia de un nivel de trai care să permită dezvoltarea sa fizică, mentală, spirituală, morală şi socială. Părinţilor şi oricărei alte persoane care au în grijă un copil le revine în primul rând responsabilitatea de a asigura, în limita posibilităţilor şi a mijloacelor lor financiare, condiţiile de viaţă necesare în vederea dezvoltării copilului.
Potrivit art. 29 alin.(1) din Convenție, statele părţi sunt de acord că educaţia copilului trebuie să urmărească: a) dezvoltarea plenară a personalităţii, a vocaţiilor şi a aptitudinilor mentale şi fizice ale copilului; b) cultivarea respectului pentru drepturile omului şi libertăţile fundamentale, precum şi pentru principiile consacrate în Carta Naţiunilor Unite; c) educarea copilului în spiritul respectului faţă de părinţii săi, faţă de limba sa, de identitatea şi valorile sale culturale, faţă de valorile naţionale ale ţării în care acesta locuieşte, ale ţării de origine, precum şi faţă de civilizaţii diferite de a sa; d) pregătirea copilului să îşi asume responsabilităţile vieţii într-o societate liberă, într-un spirit de înţelegere, de pace, de toleranţă, de egalitate între sexe şi prietenie între toate popoarele şi grupurile etnice, naţionale şi religioase şi cu persoanele de origine autohtonă; e) educarea copilului în spiritul respectului faţă de mediul natural.
În conformitate cu art.2 Codul Familiei, familia şi relaţiile familiale în Republica Moldova sînt ocrotite de stat. Numai căsătoria încheiată la organele de stat de stare civilă (denumite în continuare organe de stare civilă) generează drepturile şi obligaţiile de soţi prevăzute de prezentul cod. Relaţiile familiale sînt reglementate în conformitate cu următoarele principii: monogamie, căsătorie liber consimţită între bărbat şi femeie, egalitate în drepturi a soţilor în familie, sprijin reciproc moral şi material, fidelitate conjugală, prioritate a educaţiei copilului în familie, manifestare a grijii pentru întreţinerea, educaţia şi apărarea drepturilor şi intereselor membrilor minori şi ale celor inapţi de muncă ai familiei, soluţionare, pe cale amiabilă, a tuturor problemelor vieţii familiale, inadmisibilitate a amestecului deliberat în relaţiile familiale, liber acces la

apărarea, pe cale judecătorească, a drepturilor şi intereselor legitime ale membrilor familiei.
Conform art.51 alin.(2) Codul familiei, fiecare copil are dreptul să locuiască în familie, să-şi cunoască părinţii, să beneficieze de grija lor, să coabiteze cu ei, cu excepţia cazurilor cînd aceasta contravine intereselor copilului. Alin.(3) Copilul are dreptul la educaţie din partea părinţilor, la dezvoltarea capacităţilor intelectuale, la libertatea gîndirii şi conştiinţei, la apărarea demnităţii şi onoarei.
Potrivit art.58 alin.(1) Codul familiei, părinţii au drepturi şi obligaţii egale faţă de copii, indiferent de faptul dacă copiii sînt născuţi în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinţii sau separat. Drepturile şi obligaţiile părinţilor, cu excepţiile prevăzute de prezentul cod, încetează din momentul atingerii majoratului sau obţinerii capacităţii depline de exerciţiu de către copil.
În conformitate cu art.63 alin.(1^1-2) Codul Familiei, în cazul în care părinţii locuiesc separat, copilul care a atins vârsta de 14 ani alege cu care dintre părinţi vrea să locuiască. Dacă acesta refuză să aleagă cu care părinte vrea să locuiască, domiciliul copilului se stabileşte prin acordul părinţilor. Dacă lipseşte acordul părinţilor cu privire la stabilirea domiciliului copilului, iar copilul care a împlinit vârsta de 14 ani refuză să aleagă cu care părinte vrea să locuiască, domiciliul minorului se stabileşte de către instanţa de judecată, ţinând cont de interesele şi opinia copilului, în conformitate cu vârsta şi gradul său de maturitate. În acest caz, instanţa judecătorească va lua în considerare ataşamentul copilului faţă de fiecare dintre părinţi, faţă de fraţi şi surori, vîrsta copilului, calităţile morale ale părinţilor, relaţiile existente între fiecare părinte şi copil, posibilităţile părinţilor de a crea condiţii adecvate pentru educaţia şi dezvoltarea copilului (îndeletnicirile şi regimul de lucru, condiţiile de trai etc.)
Prevederile art.73 Codul Familiei, stabilesc că, la examinarea de către instanţa judecătorească a litigiilor privind educaţia copilului este obligatorie participarea autorităţii tutelare. Autoritatea tutelară este obligată să examineze condiţiile de trai ale copilului şi ale persoanei care pretinde la educaţia copilului şi să prezinte instanţei judecătoreşti avizul respectiv.
La soluţionarea acestor litigii instanţa ia în consideraţie posibilitatea reală a părintelui de a asigura educarea cuvenită a copilului, relaţiile dintre copil şi părinte şi ataşamentul copilului, la care persoane se află la educare, precum şi alte circumstanţe care influenţează la crearea unor condiţii adecvate de dezvoltare şi educare a copilului de către părinte sau de persoanele care îl întreţin.
Principiul interesului superior al copilului reprezintă mesajul fundamental al Convenţiei internaţionale cu privire la drepturile copilului, în vigoare pentru Republica Moldova din 25 februarie 1993, iar implimentarea lui - o obligaţie de prim ordin pentru statele membre care au ratificat-o.
Conform art.3 alin.(1) din Convenţia internaţională cu privire la drepturile copilului din 20 noiembrie 1989, în vigoare pentru Republica Moldova din 25 februarie 1993, în toate deciziile care îi privesc pe copii, fie că sunt luate de instituţii publice sau private de ocrotire socială, de către tribunale, autorităţi administrative sau de organe legislative, interesele superioare ale copilului trebuie să fie luate în considerare cu prioritate.
Conform art.9 alin.(1) al Convenţiei internaţionale pentru drepturile copilului, statele părţi vor veghea ca nici un copil să nu fie separat de părinţii săi împotriva voinţei lor, cu excepţia situaţiei în care autorităţile competente decid, sub rezerva revizuirii judiciare şi

în conformitate cu legile şi procedurile aplicabile, că această separare este necesară, în interesul superior al copilului. O decizie în acest sens poate să fie necesară în anumite cazuri particulare, de exemplu atunci cînd părinţii maltratează sau neglijează copiii sau cînd părinţii trăiesc separat şi cînd urmează să se ia o hotărîre cu privire la locul de reşedinţă al copilului.
În cadrul ședinței de judecată, a fost constatat faptul că ***** a încheiat căsătoria cu Perciun Ecaterina, iar în timpul căsătoriei sau născut copiii minori *****, născută la ***** și *****, născut la *****, fapt confirmat prin copia certificatelor de naștere, unde la rubrica mama este indicat Perciun Ecaterina, iar la rubrica tata ***** (f.d.11-12).
Totodată, instanța de judecată ține să menționeze că în cadrul examinării cauzei, pârâtul Periun Andrei a recunoscut acțiunea în partea ce ține de desfacerea căsătorie și determinarea domiciliului copiilor minori (f.d. 18).
Potrivit regulii generale stabilite de art.212 alin.(5) Cod de procedură civilă, în cazul recunoaşterii acţiunii de către pîrît şi admiterii ei de către instanţă, se pronunţă o hotărâre de admitere a pretenţiilor reclamantului.
În circumstanțele date, în interesul superior al copiilor și având în vedere vârsta fragedă a acestora cât și recunoașterea acțiunii de către pârât, instanţa de judecată ajunge la concluzia de a stabili domiciliul copiilor minori *****, născută la ***** și ***** născut la *****, cu mama, Perciun Ecaterina, care este în stare să asigure o educaţie bună, îngrijire şi un trai decent copiilor.
Cu referire la cerința reclamantei Perciun Ecaterina cu privire la încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori, instanța relevă următoarele:
În conformitate cu art. 74 din Codul familiei, părinţii sunt obligaţi să-şi întreţină copiii minori şi copiii majori inapţi de muncă care necesită sprijin material. Modul de plată a pensiei de întreţinere se determină în baza unui contract încheiat între părinţi sau între părinţi şi copilul major inapt de muncă. Dacă lipseşte un atare contract şi părinţii nu participă la întreţinerea copiilor, pensia de întreţinere se încasează pe cale judecătorească, la cererea unuia dintre părinţi, a tutorelui copilului sau a autorităţii tutelare teritoriale.
Iar potrivit art.76 al Codului familiei, (1) în cazurile cînd părintele care datorează întreţinere copilului său are un salariu şi/sau alte venituri neregulate sau fluctuabile ori primeşte salariu şi/sau alte venituri, total sau parţial, în natură, ori nu are un salariu şi/sau alte venituri, precum şi în alte cazuri cînd, din anumite motive, încasarea pensiei de întreţinere, sub forma unei cote din salariu şi/sau alte venituri, este imposibilă, dificilă sau lezează substanţial interesele uneia dintre părţi, instanţa judecătorească poate să stabilească cuantumul pensiei de întreţinere într-o sumă bănească fixă plătită lunar sau, concomitent, într-o sumă bănească fixă şi sub forma unei cote din salariu şi/sau alte venituri conform art.75. (2) Cuantumul sumei băneşti fixe încasate în conformitate cu alin.(1) se determină de instanţa judecătorească, ţinîndu-se cont de starea materială şi familială a părţilor, de alte circumstanţe importante şi păstrîndu-se, dacă este posibil, nivelul anterior de asigurare materială a copilului.
Totodată, instanța de judecată relevă și faptul că instanţele de judecată urmează a ţine cont de principiul interesului superior al copilului, consacrat la art.9 din Convenţia cu privire la drepturile copilului, la care Republica Moldova este parte, de menţinerea echilibrului drepturilor copiilor al ambilor părinţi care nu se află în relaţie de căsătorie, precum şi de proporţionalitatea cuantumului pensiei de întreţinere pentru fiecare copil în parte.

La caz, instanța de judecată relevă și faptul că la încasarea pensiei de întreținere într-o sumă bănească fixă, instanțele judecătorești urmează să țină cont de starea materială şi familială a părților şi de alte circumstanţe importante, după cum ar fi informația eliberată de Biroul Naţional de Statistică cu privire la valoarea minimului de existență pentru un copil. Totodată, la stabilirea cuantumului pensiei de întreținere pentru copilul minor, instanțele judecătorești vor ține cont şi de dispozițiile art.58 alin.(1) şi art.74 alin.(1) Codul familiei, care expres prevăd că părinții au drepturi şi obligaţii egale față de copii, indiferent de faptul dacă copiii sânt născuți în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinții sau separat.

Totodată, instanţele de judecată urmează a ţine cont de principiul interesului superior al copilului, consacrat la art.9 din Convenţia cu privire la drepturile copilului, la care Republica Moldova este parte, de menţinerea echilibrului drepturilor copiilor al ambilor părinţi care nu se află în relaţie de căsătorie, precum şi de proporţionalitatea cuantumului pensiei de întreţinere pentru fiecare copil în parte.

Relevante la caz sunt prevederile art.18 al Convenţiei internaţionale cu privire la drepturile copilului din 20.11.1989, în vigoare pentru Republica Moldova din 25 februarie 1993, statele părţi vor depune eforturi pentru asigurarea recunoaşterii principiului, potrivit căruia ambii părinţi au o răspundere comună pentru creşterea şi dezvoltarea copilului. Răspunderea pentru creşterea copilului şi asigurarea dezvoltării sale le revine în primul rând părinţilor sau, după caz, reprezentanţilor săi legali. Aceştia trebuie să se conducă înainte de orice după interesul superior al copilului.

Potrivit prevederilor art.27 al Convenţiei nominalizate, statele părţi recunosc dreptul oricărui copil la un nivel de viaţă suficient pentru a permite dezvoltarea sa fizică, mentală, spirituală, morală şi socială. Părinţilor şi oricărei alte persoane, care au în grijă un copil, le revine în primul rând responsabilitatea de a asigura, în limitele posibilităţilor şi a mijloacelor lor financiare, condiţiile de viaţă necesare dezvoltării copilului.

În şedinţa de judecată s-a constatat cu certitudine că potrivit certificatului de naștere seria NA-VI 3323953 părinții copilului minor ***** născută la ***** sunt ***** și Perciun Ecaterina. Iar potrivit potrivit certificatului de naștere seria NA-VI 3900075 părinții copilului minor ***** născut la ***** sunt ***** și Perciun Ecaterina. (f.d.11-12)

Reclamanta pretinde că copii minori ***** și ***** se află la educația și întreținerea ei, iar pârâtul nu se implică la cheltuielile legate de creșterea și educația copiilor, deși are venituri suficiente pentru achitarea pensiei de întreținere a copiilor minori, motiv din care solicită încasarea din contul pârâtului a pensiei de întreținere pentru copiilor minori în mărime de 5 000 lei lunar, până la împlinirea majoratului de către copii.

În această ordine de idei, instanţa de judecată subliniază că, obligaţia de întreţinere a copilului comun revine ambilor părinţi, ori aceasta derivă nemijlocit din logica lucrurilor precum şi din conţinutul normelor legale precitate supra. Totuşi, obligaţia de întreţinere a unui minor nu presupune doar realizarea unor anumite cheltuieli băneşti lunare. Această obligaţie generică (de întreţinere), pe lângă obligaţia de suportare a unor cheltuieli lunare, implică o sumedenie de alte obligaţii şi activităţi, care apar doar în procesul nemijlocit de îngrijire a unui minor şi care nu pot şi nu necesită a fi enumerate într-o hotărâre judecătorească. Indubitabil, aceste subobligaţii şi activităţi implică timp, efort fizic şi psihic. Dacă în timpul căsătoriei şi convieţuirii comune, aceste obligaţii pot fi repartizate echitabil între soţi, atunci în cazul desfacerii căsătoriei şi lipsei convieţuirii comune, aceste obligaţii revin soţului cu care copilul domiciliază după desfacerea căsătoriei.

Conform legii, ambii părinți au obligația de a contribui în mod egal la întreținerea copiilor minori. Astfel, nu poate fi impusă exclusiv unui dintre părinți obligația de a acoperi întreaga sumă necesară pentru întreținerea copiilor. Este necesar ca această responsabilitate să fie împărțită proporțional între ambii părinți, ținând cont de veniturile și posibilitățile financiare ale fiecăruia.
În concluzie, instanța subliniază că suma solicitată de reclamantă nu este justificată în raport cu dovezile prezentate. De aceea, pentru a stabili o pensie de întreținere echitabilă, este esențial să se țină cont de veniturile ambilor părinți și de contribuția egală la întreținerea copiilor minori, asigurând astfel un echilibru just între nevoile copiilor și capacitatea financiară a părinților.
Legislația în vigoare prevede două forme expres menționate pentru încasarea pensiei de întreținere: în cotă parte, aplicabilă în cazul în care pârâtul are un salariu sau alte venituri stabile, și într-o sumă bănească fixă, aplicabilă atunci când pârâtul are venituri neregulate sau fluctuante, primește salariul parțial în natură, sau nu are venituri, conform art. 76 din Codul Familiei. În contextul prezent, instanța ia în considerare faptul că pârâtul ***** nu este angajat, astfel nu au fost prezentate careva date că ar avea un venit lunar stabil.
Având în vedere faptul că, pârâtul fiind tatăl copiilor minori ***** și ***** este obligat și el să participe la întreţinerea lor, însă reieșind din sensul art.58 Codul Familiei, părinţii au drepturi şi obligaţii egale faţă de copii, în interesul suprem al copilului minor, instanţa de judecată ajunge la concluzia de a încasa din contul pârâtului ***** în beneficiul lui Perciun Ecaterina a pensiei pentru întreținerea copiilor minori ***** născută la ***** și ***** născut la *****, în mărime bănească fixă de 2 500 lei lunar, pentru fiecare copil începând cu data depunerii acțiunii în instanță 16.10.2025 şi până la atingerea majoratului de către copii. Aceasta asigurând o protecție minimă a intereselor copiilor, garantând că ei vor primi o sumă care să corespundă nevoilor lor de bază.
Cu referire la încasarea cheltuielilor de judecată, instanța de judecată reține că potrivit art.82 Cod de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru şi din cheltuielile de judecare a cauzei.
Potrivit prevederilor art.85 alin.(1) lit. a) Cod de procedura civilă, de taxă de stat pentru judecarea pricinilor civile se scutesc: reclamanţii în acţiunile de încasare a pensiei de întreţinere.
Potrivit prevederilor art. 87 al. (1) lit. c) Cod de procedura civilă, Valoarea acţiunii se determină din suma totală pretinsă pe 3 ani – în acţiunile privitoare la plăţi fără termen şi la plata întreţinerii viagere.
În conformitate cu art.94 alin.(1) Cod procedură civilă RM, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.
Conform art.98 alin.(1) Cod de procedura civilă, Cheltuielile aferente judecării cauzei, suportate de instanţa judecătorească, precum şi taxa de stat, de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pîrît proporţional părţii admise din acţiune dacă pîrîtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată.
Astfel, instanța relevă faptul că reclamanta la depunerea acţiunii în instanţă a achitat taxa de stat în mărime de 500,00 lei, fapt confirmat prin nota de plată nr. 00917545098677 din 15.10.2025 (pentru pretenția privind desfacerea căsătoriei), taxa de stat (pentru pretenția

priivnd stabilirea domiciliului copiilor minori) în mărime de 200 lei, fapt confirmat prin nota de plată nr. 00664545100186 din 15.10.2025 (f.d.3-4), la fel și taxa de timbru în mărime de 200,00 lei, confirmat prin nota de plată nr. 00185545100986 din 15.10.2025 (f.d.2), ultima solicitând în cererea de chemare în judecată încasarea cheltuielilor respective din contul pârâtului.

Drept urmare, reieșind din normele enunțate mai sus, raportate la situația de fapt, instanța ajunge la concluzia că pretenția privind încasarea cheltuielilor de judecată urmează a fi admisă cu încasarea din contul lui ***** în beneficiul lui Perciun Ecaterina a cheltuielilor de judecată în sumă de 900 lei.

Potrivit prevederilor art. 87 al. (1) lit. c) Cod de procedura civilă, Valoarea acţiunii se determină din suma totală pretinsă pe 3 ani – în acţiunile privitoare la plăţi fără termen şi la plata întreţinerii viagere.

Respectiv, instanţa de judecată, ţinând cont de prevederile art. 98 Cod de procedură civilă, încasează de la pârât în beneficiul statului taxa de stat în mărimea prevăzută de art. 87 al. (1) lit. c) Cod de procedura civilă şi Legea cu privire la taxa de stat, în sumă de 2 349,97 lei.

În conformitate cu prevederile art. 236 CPC, instanţa de judecată, -

h o t ă r ă ş t e:

A admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de Perciun Ecaterina împotriva *****, intervenient accesoriu Agenția Teritorială de Asistență Socială Nord-Nord-Vest cu privire la desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copiilor minori și încasarea pensiei de întreținere.

Căsătoria încheiată între ***** și Perciun Ecaterina, la data 05 iunie 2019, la Serviciul stare civilă Bălți, și trecută în registrul actelor de stare civilă la nr. *****, se desface.

A determina domiciliul copiilor minori ***** născut la ***** și *****, născută la *****, cu mama acestora Perciun Ecaterina, născută la *****.

A încasa de la *****, născut la *****, c/p *****în beneficiul Perciun Ecaterina născută la *****, c/p *****pensie pentru întreţinerea copiilor minori ***** născut la 09 iunie 2021 și *****, născută la ***** în mărime de a câte 2 500 (două mii cinci sute) lei lunar pentru fiecare, începând cu data adresării cererii în judecată– 16 octombrie 2025, până la atingerea majoratului copiilor minori.

În conformitate cu pct. 67 al Hotărârii Curții Constituționale, nr. 39 din 14 octombrie 2017, privind excepția de neconstituționalitate a articolelor 15 alin.(2) lit. d) și 38 alin.(4) lit. f) din Codul de executare al Republicii Moldova, prezenta hotărâre, în partea încasării pensiei pentru întreținerea copilului minor, urmează a fi executată imediat, la expirarea termenului de 15 zile din data pronunțării.

A încasa la înregistrarea divorțului taxa de stat în folosul statului de la ***** și Perciun Ecaterina a câte 250% din unitatea convențională, adică câte 125 (una sută douăzeci și cinci) lei.

A încasa de la *****, născut la *****, c/p *****în beneficiul Perciun Ecaterina născută la *****, c/p *****cheltuielile de judecată în sumă de 900 (nouă sute) lei.

A încasa de la *****, născut la *****, c/p *****în bugetul de stat taxa de stat în mărime de 2 349, 97 (două mii trei sute patruzeci și nouă, 97) lei.

Copia hotărârii cu privire la desfacerea căsătoriei, în termen de 3 (trei) zile de la rămânerea definitivă, se transmite la Agenţia Servicii Publice.

Hotărârea este cu drept de apel în Curtea de Apel Nord în termen de 30 zile, de la data pronunţării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Bălți, sediul Central.

Preşedintele şedinţei,

Judecător Eugen Bejenaru